

ribo Amts Ade Balgfreds ligeoverfor Medlemmer, der ere nye her i Salen, bruger sine store Gyner paa en Maade, som Du ikke anseer for gaanske berettiget, skal Du reise Dig og tage til Gjenmæle derimod, dette Løfte indfrier jeg nu; jeg har ikke glemt hiint Dieblisk (Monrad: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning).

Jeg vil nu tillade mig at rette nogle Ord til den ærede Indenrigsminister. Han har nemlig sagt os, at han ikke var bemyndiget til at udtale Noget om sine Collegers Anskuelse med Hensyn til deres mulige Overensstemmelse med ham i Henseende til det Forslag til en Evangelslov, til en Expropriationslov, som han igaar antydede, at han maastee kunde være tilbøielig til at forelægge Thinget; forstod jeg ham rigtig, antydede han ogsaa, at han ikke engang vidste, hvad hans Colleger tænkte om dette Forhold. Jeg tør altsaa antage, at de Hindringer, som han antydede skulde være tilstede for at fremkomme med Forslaget her i Thinget, ikke ligge hos hans Colleger, jeg antager det; thi kjender han ikke noie deres Mening, saa kan det ikke staa klart for ham, at Hindringerne vilde komme fra dem. Nu kunde jeg tænke mig forskjellige Hindringer imod Forelæggelsen af en saadan Evangelslov, en saadan Expropriationslov, som den ærede Minister har antydet, jeg kunde tænke mig, at der var adskillige Hensyn maastee til den offentlige Mening i Danmark, jeg kjender den imidlertid ikke saa noie, at jeg derom tør udtale nogen bestemt Mening; jeg kunde dernæst tænke mig, at den ærede Minister og Regjeringen idethele kunde finde Betænkelse ved at fremkomme med en saadan Expropriationslov, en saadan Evangelslov, af Hensyn til den offentlige Mening i Europa, som jo kan have Noget at betyde. Jeg kunde ogsaa tænke mig, at de Forhandlinger, som i dette Dieblisk finde Sted med Tybskland, maastee ogsaa kunde tynges paa dette Forhold; men jeg troer, at dette vilde være uheldigt, og at det vilde være at indrømme fremmede Indflydelse, navnlig Forbundsdragens Indflydelse, for stor Vægt, isald man af Hensyn dertil vilde afholde sig fra her i Kongeriget at give

Love, om hvilke man ellers var enig om, at de vare retfærdige, afholde sig derfra for at behage derude; jeg troer, at det vilde være meget uheldigt (Tscherning: Det er en Misforstaaelse!) Jeg haaber det, og jeg er overbevist om, at det er en Misforstaaelse, dersom jeg havde sagt Noget, hvorved den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Balgfreds (Tscherning) antager, at jeg skulde have antydet, at saaledes var Forholdet. Jeg holder mig nemlig overbevist om, at Regjeringen af disse Hensyn ikke vil afholde sig fra at fremkomme med, hvad den anseer for rigtigt og Ret her i Kongeriget; men da troer jeg ogsaa, at den ærede Minister vil være istand til at sige os, hvad der afholder ham fra og det endnu i denne Session at fremkomme med et Lovforslag som det omhandlede, naar han nemlig paa en eller anden Maade vidste, at Folkethinget og Rigsdagen i det Hele ikke vilde lægge ham nogen Hindring i veien i saa Henseende. Jeg tillader mig altsaa at spørge den ærede Minister, om han finder det stemmende med hvad der iøvrigt kan være nyttigt og rigtigt, alle Forhold vel overveiede, at svare mig herpaa.

Formanden: Rigsdagsmanden for Maa-ribo Amts Ade Balgfreds (Monrad) har Ordet for en personlig Bemærkning.

Monrad: Alle ere vistnok blevne overraskede ved at lægge Mærke til de betydelige Fremskridt i parlamentarisk Dygtighed, som det ærede Medlem, der nu satte sig, har gjort; jeg tilstaaer, at jeg ikke tilstrev mig nogen Andeel deri, men efter at have hørt, hvor dybt et Indtryk Bemærkninger af mig have gjort paa ham, kan jeg ikke negte, at jeg næsten maa troe, at jeg har nogen Deel deri —; mine Bemærkninger have gjort et saa dybt Indtryk paa ham, at han endogsaa har meent at maatte bringe dem til Anvendelse ved denne Leilighed, hvor det er aabenbart, at de passede paa den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Balgfreds (R. Jensen) og mig som paa Ulven og Lammet; han er Ulven og jeg er Lammet. Er der Spørgsmaal om, at den Ene skulde have angrebet og overfaldet den Anden, saa er